

אסנה טיטוים ותירוצים

ביצים וביצי חופש

הרבה אנשים מנסים להשיג אוכל ממקורות שאומרים שהם משתמשים בשיטות יותר הומניות של החזקת ושחיטת בעלי חיים. בעלי המשקים ואנשים עם אינטרסים רוצים לגרום לנו להאמין שביצי חופש זה אומר חיות מסתובבות חופשי בתנאים טבעיים עד מותם, כלומר ללא סבל, אבל כשבדקים לעומק, מגלים שביצי חופש זה מושג שניתן לשיטות שעומדות בסטנדרטים מסוימים שמאפשרים לבעלי חיים קצת יותר תנועה ואפשרות להביע התנהגויות טבעיות. הסטנדרטים האלו לא מתקרבים לשום דבר שהוא טבעי עבורן ועדיין הן סובלות מאוד. בנוסף, עדיין גורסים אפרוחים בתעשייה הזאת ועדיין התרנגולות המטילות נשלחות לשחיטה בסופו של דבר.

כל העופות שאנו מנצלים עבור הביצים שלהם הם יצורי חישה, אינדיבידואלים ייחודיים. כמונו, הם מחפשים להימנע מכאב, יש להם קשר רגשית עשירה והם חווים את החיים, כמונו, דרך חושים שלהם, דרך הסביבה ודרך אינטראקציה עם אחרים. זה כשלעצמו צריך להיות מספיק לנו להכיר בזכותם על הגוף שלהם ועל החיים שלהם. אך, ההונאות שחינכו אותנו לאמץ כעובדות הן נטועות בנו עמוק. לימדו אותנו לא לערער על העליונות והזכות שלנו על בעלי החיים במיוחד אם הם פגיעים מידי כדי לעצור אותנו. לימדו אותנו פנטזיה שבעלי החיים 'נותנים' לנו בתמורה לטיפול שלנו בהם.

הנושא שאנחנו צריכים להתייחס אליו הוא העובדה שיש לנו קורבנות מיותרים. אנחנו צריכים להפסיק לפגוע, להכאיב ולהרוג יצורים אחרים בגלל שזה פשוט לא בסדר, לא בגלל שיש בזה משהו בשבילנו. מדוע הרבה יצרנים אוהבים לפרסם על המוצרים שלהם 'מכיל ביצי חופש'? זה בגלל שכולם יודעים לגבי התנאים בכלובי הסוללה. אף אחד לא רוצה להיות מקושר לזוועה הזאת.

בכל פעם שאנו רוכשים ביצים או כל מוצר המכיל ביצים, אנו אומרים כי זה בסדר גמור עבור התעשייה הנוראית הזאת להמשיך. כל שימוש בביצים, לא משנה מאיפה הם באים, מנציח את הרעיון השקרי של ביצים כמזון לבני אדם ובכך מבטיח את ההמשך של השיטות המתועבות שקורות בכל ייצור ביצים, עם מיליארדי מקרי המוות אשר כרוכים בכך.

טבעונות זה כמו דת

האם ניתן להשוות טבעונים אשר פועלים למען שחרור בעלי חיים לקיצונים דתיים שמנסים בכח להמיר את כולם?

ובכן לא, השוואה זו היא פגומה מאוד מיסודה.

אמונות דתיות מערבות את הקביעה כי ישויות מסוימות קיימות: אלים, מלאכים, חיים לאחר המוות, נשמות וכו'. טבעונים אינם מנסים לגרום לאחרים להאמין בטענות בלתי ניתנות להוכחה, הם פשוט מנסים לברר האם עינוי וההרג מיותר של בעלי חיים הוא מוצדק. להשוות טבעונות לדת זה לא להבין את ההבדל בין אמונה ובין טיעון מוסרי. זה מקביל להשוואת זכויות לנשים לאמונה בוישנו.

לב העניין הוא: אמונות אתיות הן לא ברות השוואה לאמונה במלאכים או העדפה של ז'אנר מוסיקלי. הם טיעונים רציניים לגבי מה הכי חשוב באופן מהותי ובסיסי בחברה ולא ניתן לבטל אותן עם משפט כמו "כל אחד יעשה מה שהוא רוצה".

כשאנשים אומרים "חיה ותן לחיות" או שכל אחד יעשה מה שהוא רוצה, הם מתעלמים מהמשמעות הבסיסית של מה שהם אומרים. אתה לא יכול לחיות ולתת לחיות אם אתה הורג יצורים חיים אחרים.

כל אחד זכאי לטעם האישי שלו, חופשי מהתערבויות של אחרים, אבל, צדק הוא לא בחירה של סגנון חיים.

לעזור קודם לבני אדם?

בהתחשב בכך שהיכולת לסבול לא מוגבלת בשום אופן רק לבני אדם, הטיה לטובת בני האדם היא פשוט דעה קדומה שעובדת לטובת אלו שאנו תופסים כדומים לנו על פני אלו שאנו תופסים כשונים ולכן נחותים מאיתנו, זהן סימן ההיכר של כל אפליה ודיכוי.

הרבה אנשים והרבה בעלי חיים סובלים בעולם. לכולם מגיעה החמלה והעזרה שלנו. סיבה אחד לפעול להפסקת הסבל והניצול של בעלי החיים במקום למען בני אדם שסובלים היא בגלל שאנחנו כחברה מסכימים באופן בסיסי על זכויות בני אדם ולפי האתיקה השולטת הזאת זה לא בסדר לנצל נשים וילדים. זה לא בסדר לרצוח אנשים תמימים. כאשר אנחנו רואים אנשים שגוועים ברעב, מנוצלים, נאנסים, נחטפים, נרצחים או מעונים אנחנו מאמינים שזה לא בסדר. רוב הגופים הממשלתיים ברחבי העולם, ארגונים לא-ממשלתיים ויחידים מסכימים שזה לא בסדר לגרום כאב וסבל פיזי או רגשי אינטנסיבי לבני אדם. אנחנו מענישים את אלו שמבצעים פשעים שכאלו. אותו הדבר לא ניתן לומר על בעלי החיים, במיוחד לא אלו שבמשקים, שהתעללות בהם היא מקובלת על ידי אותה קהילה מוסרית השוללת התעללות בבני אדם.

אפילו אלה מביננו שמציפים את הכלבים או החתולים שלנו בחיבה, עושים זאת בזמן שאנחנו יושבים לאכול ארוחה המורכבת מחלקי גוף של יצורים חיים אחרים שכל חייהם חוו סבל. כחברה, אנחנו עדיין לא רואים את מה שאנחנו עושים לבעלי חיים כלא בסדר. בעוד שכל בעלי החיים בחברה שלנו עדיין נחשבים באופן חוקי כרכוש, לפחות התעללות בכלבים וחתולים מוגדרת כפשע.

גם אם אתם חושבים שכל נושא של זכויות אדם הוא חשוב יותר מהנושא של ניצול ושימוש בבעלי חיים, בכל מקרה אתם צריכים לאכול בזמן שאתם נלחמים עבור המטרות הגדולות האלו. איך למשל לאכול טופו במקום עוף מעכב את היכולת שלכם להילחם למען מטרות של זכויות בני אדם? זה לא. אם כבר, תזונה טבעונית בריאה תיתן לכם יותר אנרגיה כדי להמשיך לפעול מען המטרות האלו.

צמחים חשים כאב?

העובדה הפשוטה היא שלצמחים אין קולטני כאב או מערכת עצבים מרכזית פרה, תרנגולת או דג יכולים לסבול באותה מידה כמו כלב או בן אנוש. שלא כמו צמחים, בעלי חיים צורחים מכאב. הם חובטים ונלחמים כדי להימנע מדיכוי. הטענה שצמחים מרגישים גם כאב היא לא מוכחת מדעית וגם אינה ניתנת לאימות באופן אנקדוטלי. אבל גם אם זה היה נכון, תזונה צמחית עדיין הייתה גורמת להכי מעט סבל. אם אתם אוכלים מוצרים מן החי אתם למעשה הורגים יותר צמחים בגלל שהחיות שנשחטו אכלו כמות גדולה של צמחים, כך הרגו הרבה יותר צמחים מאשר אם היינו אוכלים אותם באופן ישיר.

יש הבדל בין משהו שהוא חי ומשהו שהוא חישתי. יכולת חישה - היכולת של אורגניזם לחוות את העולם שמסביבו. חיה זוהי יצור שיש לו את היכולת לחוות כאב והנאה. לבעלי חיים יש מח ומערכת עצבים. העובדה שצמחים מותאמים להשרדות לא מצביעה על כך שהם יצורים מודעים. אין שום עדות מדעית לכך צמחים חושבים או מראים פעילות מנטלית כלשהי.

לגדל ילדים טבעונים

ילדים שמאכילים אותם בשר, מוצרי חלב וביצים - לא ניתנת להם אפשרות הבחירה. הורים אשר מגדלים ילדים טבעונים לא שונים מהורים אשר מגדלים ילדים לא טבעונים בכך שהם מעבירים אליהם את הערכים שלהם. זה נקרא הורות.

חלק לאהוב וחלק לאכול?

אנחנו לא יכולים לומר שאנחנו אוהבים בעלי חיים בזמן שאנחנו אוכלים, לובשים ומשתמשים במוצרים המכילים שרידים של הגופות המעונות והמושחתות שלהם. אנחנו צריכים להרחיב את הכבוד שלנו לאחרים כדי לכלול את כולם; כל יצור שיש לו רגשות ותודעה.

בעלי חיים נתפסים בחברה כרכוש בלבד, לשימושנו, להיות בבעלותנו ולנצל. רבים מתייחסים לבעלי חיים מסוימים, כגון כלבים וחתולים עם חסד ואהבה אבל רואים בבעלי חיים אחרים כגון פרות, חזירים, תרנגולות, תרנגולי הודו ודגים כמזון. לאהוב ולדאוג לבעלי חיים מסוימים ובו בזמן לאכול בעלי חיים אחרים זה **צביעות**. בעוד שאנו מגנים את הנוהג של אכילת בשר כלבים וחתולים למשל, אנו אוכלים בעלי חיים אחרים שהם באותה מידה בעלי חישה כמו חיות המחמד האהובות שלנו.

עלינו לכלול את כל בעלי החיים תחת אותו שיקול כמו הכלב שלנו, שלעולם לא נחשוב לשחוט ולאכול לארוחת ערב.

אכילת מוצרים מן החי זו מסורת

להשתמש במסורת או בתרבות כדי להצדיק משהו זו רק דרך אחרת לומר שעשינו משהו במשך זמן רב ולכן זה מוצדק להמשיך לעשות אותו בהווה ובעתיד.

אנחנו יודעים שאנשים אוכלים מזונות מן החי כבר זמן רב. זו הנקודה. אנחנו מאתגרים את ההתנהגות כלא עקבית עם הדעה הרווחת שלנו, שאנחנו חייבים להיות מסוגלים להצדיק השמת סבל או מוות על בעלי החיים. אז לחזור על העובדה שאנשים כבר אוכלים מזונות מן החי במשך זמן רב זה חסר תועלת לחלוטין כשאנחנו רוצים להזיז דברים קדימה. זה בסך הכל מציין מחדש את הבעיה שנדונה ולא מספק כל סוג של החלטה לגביה. כמעט כל דבר ששווה לדבר אליו מנקודת מבט מוסרית קורה כבר הרבה זמן והוא חלק ממסורת של מישהו. השימוש במסורת כדי להצדיק אכילת בעלי חיים הוא אבסורדי. כולם, כולל אנשים מכל קבוצה אתנית יכולים לטעון שמזונות מן החי הם חלק מהמסורת התרבותית שלהם. כשאנחנו משתמשים במסורת כדי להצדיק משהו כמו צריכת מזונות מן החי, זה דומה לשימוש במסורת כדי להצדיק סקסיזם, גזענות או משהו אחר שכולם עושים. להשתמש במסורת זה לא יותר מאשר לומר שמהו שמבקרים אותו קורה כבר הרבה זמן ובמקום להתחרט שמהו שהוא מוסרית לא בסדר קורה כבר יותר מידי זמן, הטיעון המסורתי אומר 'אנחנו עושים את זה כבר הרבה זמן אז אנחנו יכולים להמשיך לעשות את זה'.

האם טבעונות זו בחירה אישית?

זה נכון שאף אחת לא צריך לנסות לכפות משהו סובייקטיבי כמו בחירה של סגנון חיים על אנשים אחרים; זו תהיה פגיעה בחירות האישית שלהם אבל כיבוד זכויות בעלי החיים הוא לא יותר בחירה של סגנון חיים מאשר כיבוד זכויות אדם.

זוהי טעות לראות טבעונות כעוד העדפה בסגנון החיים. הטבח המיותר של בעלי חיים, שלא לדבר על העינויים שהם חלק מהחקלאות התעשייתית, אינם ברי השוואה עם הבחירה של אדם במוסיקה או בסגנון לבוש.

בין אם אתם תומכים בזכויות בעלי חיים או לא, זה לא מוטל בספק שזו אמונה אתית ואמונות אתיות, כגון השקפה על עונש מוות, אינן ברורות השוואה עם העדפת קעקועים או מחויבות לחיים בריאים. להתייחס לטבעונות כבחירה של סגנון חיים בלבד זוהי אי הבנה, שוות ערך להתייחסות לתקיפה כעניין של טעם אישי. תקיפה כהעדפה אישית? אלימות כלפי נשים היא עדיין חוקית בחלקים מסוימים של העולם. האם זה אומר שזה בסדר? בניגוד לבחירות סגנון חיים או טעם אישי, כל העניין עם אמונות אתיות הוא שהן חלות על כולם, לא רק על עצמנו. אנחנו לא נוותר לאנס על מה שהוא עשה אם הוא ידרוש שלא נכפה עליו את הערכים שלנו. מהות המוסר היא שזו חובה ציבורית, לא רק בחירה אישית. לסרב לדון בבעיה אתית בנימוק שמעשיך הם לא עסקו של אף אחד, זה חוסר הבנה מהותי של טבעו של המוסר: "למה הלא-אנשים המטיפים האלו ממשיכים לכפות עלי את בחירת סגנון החיים שלהם וכולאים אותי כי אנסתי?" כדאי לזכור כי עד 1970 זה היה חוקי לחלוטין לגבר לאנוס את אשתו, אבל בזכות התנועה הפמיניסטית "בחירת החיים" הלא אתית הזאת נאסרה והפכה ללא חוקית. דוגמאות כאלו מהוות תזכורת חשובה שמה שהוא כיום חוקי או לא חוקי הוא לא תמיד מזריך יעיל למוסריות. בשנות ה-70 התנועה הפמיניסטית נלחמה כדי למנוע אונס אישה בידי בעלה למרות שזה היה חוקי וכיום טבעונים מנסים למנוע את ההרג המיותר של יצורים חיים, למרות שזה חוקי.

האם לאכול בעלי חיים זו בחירה אישית?

צריכת מוצרים מן החי היא "בחירה" רק ככל שחברה מאפשרת לנו לבחור לעשות דברים שהם ללא ספק באופן שאין עליו עוררין לא מוסריים. האם אתם חופשיים לבחור להחזיק בדעות גזעניות? כן. אז לומר שמהו הוא "בחירה" זה לא אומר כלום לגבי מוסריותה.

אנחנו לא יכולים להצדיק מוסרית צריכת מוצרים מן החי. צריכת מוצרים אלו עשויה להיות עניין של "בחירה" אבל רק במובן השטחי ביותר. זה לא עניין של בחירה עבור כל אחד אשר תופס מוסריות ברצינות. אנו עשויים להיות מסוגלים לבחור לפגוע באחרים, אבל זה לא אומר שאנחנו, במובן המוסרי, נבחר לעשות זאת. ולומר זאת בדרך אחרת: זה לא הגיוני להגיד שאנחנו חושבים שזה מוסרית שגוי לגרום לסבל בלתי הכרחי לבעלי חיים אבל אז להגיד שלגרום סבל בלתי הכרחי לבעלי חיים זה פשוט עניין של בחירה. יכול להיות שיש לנו במובן החוקי, את החופש לבחור לעשות משהו שאנחנו יודעים שהוא לא מוסרי. אבל מבחינה מוסרית, אין לנו את הבחירה הזאת.

בעלי חיים אוכלים בעלי חיים אחרים

נכון, חלק מבעלי החיים אוכלים בעלי חיים אחרים אבל איך זה רלוונטי לשאלה האם עלינו לצרוך מוצרי בעלי חיים? אין שום רלוונטיות. ראשית, למרות שיש בעלי חיים שאוכלים בעלי חיים, הרבה בעלי חיים הם למעשה טבעונים. יש בעלי חיים שהם קרניבורים ולא יכולים לשרוד בלי בשר. אנחנו לא שייכים לקטגוריה הזאת. בנוסף, בעלי חיים עושים כל מיני דברים שבני האדם מתייחסים אליהם כמוסרית לא בסדר. למשל, כלבים עושים את צרכיהם ברחוב.

אדם אחד לא יכול לעשות שינוי / אתם לא תשנו

ברגע שאנו הופכים למודעים לעוול העמוק המהווה את הבסיס לכל השימוש שלנו בבעלי חיים, כאשר אנו מכירים באלימות המחליאה, באימה שאין לטעות בה ובמצוקה שוברת הלב שהם ההשלכות הבלתי נמנעות של האובססיה הלא בריאה והמיותרת שלנו לניצול, שחיטה ואכילה של יצורים תמימים וחסרי הגנה, יש דבר אחד שכל אחד מאיתנו בהחלט יכול לעשות. אנחנו יכולים לצייר קו בחול. כל אחד מאיתנו יכול לומר, 'מספיק. אני לא אהיה חלק מהסיוט הזה אפילו עוד יום אחד נוסף'.

אולי לא נוכל לשנות את העולם אבל נוכל לשנות את עצמנו. כל אחד מאיתנו יכול ללכת מעבר לקו הזה בחול, לפגוש את העיניים שלו במראה ולדעת שהוא עושה כמיטב יכולתו כדי לעמוד בסטנדרטים שהציב לעצמו. אדם אחד יכול לעשות את ההבדל. אדם אחד יכול לעשות את ההבדל בצורה שבה הוא חי את החיים שלו על ידי להיות טבעוני. ומשם, העתיד תלוי בכל אחד מאתנו; אנו יכולים להפיץ את המסר הטבעוני בכל דרך שאנו יכולים, או לכל הפחות אנחנו יכולים להפסיק לסלוח ולאשר את ההתנהגות ההרסנית של אנשים אחרים.

'הומני'

המשמעות של 'הומני' שנמכר לנו על גוויותיהם המבותרות של יצורים צעירים, על ביצים ועל החלב שנלקח מפיותיהם המחפשים של התינוקות, אינו אותה המשמעות כפי שאנחנו חושבים. איך זה אפשרי? איך ההשגה של משהו מהחומרים שאנו משתמשים בהם וצורכים אי פעם יכולה להיות 'הומנית'? איך זה יכול להיות 'הומני' כאשר כל דבר שאנחנו עושים הוא לא הכרחי וטעון בכל כך הרבה סבל ואומללות שאנחנו מסרבים להכיר בהם באמת. כולנו מוצאים את זה הרבה יותר קל להסתתר מאחורי המילה 'הומני', אותה מילה אשר מוגדרת מחדש שכעת משתמשים בה ככלי שיווקי, כלגיטימציה של אכזריות שאף אחד מאיתנו לא רוצה להיות חלק ממנה באופן מודע. כולנו יודעים מה המשמעות של המילה 'הומני'; זה אומר רוך, חמלה וסימפתיה, במיוחד לסבל או מצוקה. הומניות: האיכות של להיות אנושי, טוב לב. אפילו לא תהליך אחד שאנו גורמים לבעלי החיים שהם הקורבנות שלנו יכול להיקרא "הומני", אלא באמצעות הפרשנות החטופה והמושחתת של המילה שנמכרה לנו כצרכנים.

בואו ניקח בחזרה את המשמעות של המילה הומני ובכך, ניקח בחזרה את האנושיות שלנו. הדרך היחידה לעשות זאת היא להיות טבעונים.

חיה ותן לחיות

'חיה ותן לחיות' זהו ביטוי שמשמשים בו הרבה אנשים אשר רואים בטבעונות כהסרת חופש הבחירה שלהם. ובכל זאת, קשה למצוא ביטוי שהוא יותר לא מתאים מזה.

המשמעות של 'לחיות': בעלי החיים חיים; הם נולדים, הם נושמים, הם חושבים, הם מרגישים, הם חווים את העולם. הם חיים. אז לאחר שקבענו כי הם עומדים בקריטריונים כדי להיחשב "חיים", האם אנחנו "נותנים להם 'לחיות'? ובכן לא. כל תעשיות בעלי החיים הורגות.

בהתייחסות לניצול המיותר, האלים וחסר הרחמים של כל היבט של קיומם מיום לידתם ועד מותם המחריד בבית המטבחיים, הביטוי 'חיה ותן לחיות' אינו יכול להיחשב כבעל משמעות כלשהי. כל שימוש בבעלי חיים ובמיוחד בתעשיות החלב והביצים, המתבססות על ניצול תהליכי הרבייה ועל ניתוק הקשר בין האם לילדה - מובילים למוות בטרם עת לקורבנות.

הביטוי 'חיה ותן לחיות' בעצם בא להגיד 'אני היחיד שיש לחייו חשיבות כלשהי; אני מתנגד לכל הצעה שמציעה שאני לא חופשי לגרום לכל הרס שאני רוצה מבלי להתחשב בהשלכות של ההתנהגות שלי על אלה שנפגעו על ידי הפעולות שלי."

להודות כי אכן יש לנו קורבנות וכי זוהי דרך לחלוטין לא הכרחית לחיות; להתמודד עם העובדה כי הקורבנות האלה הם יצורים בעלי חישה; להכיר בכך שכל היבט של לא להיות טבעונים זו האנטיתזה המדויקת של 'חיה ותן לחיות' מוביל למסקנה הלוגית האחת בלבד. כדי להיות האנשים שאנחנו כבר חושבים שאנחנו, אנחנו חייבים להיות טבעונים.

טבעונים ביקורתיים/צדקנים/מתנשאים

טבעונים נתפסים הרבה פעמים כיפי נפש, כמתנשאים על אחרים, כמחשיבים את עצמם מוסרים יותר.

הרעיון שלהיות טבעוני זו ביקורת מכוונת על אנשים שאינם טבעונים הוא מפליא במיוחד בהינתן שטבעונות מוגדרת כלחיות בצורה שמקטינה את הפגיעה שאנחנו גורמים לאחרים. לרוב האנשים אין בעיה עם התפיסה הזאת שאומרת שעלינו לא לפגוע באחרים.

למרות שכולם כמעט אומרים שאכפת להם מבעלי חיים, אומרים שהם נגד אכזריות, אומרים שהם מאמינים שזה נכון לפעול למען אלו שהם מדוכאים וחסרי כח, זה לא בא לידי ביטוי באורח החיים שלהם. להיות טבעוני זה פשוט לחיות בדרך שמשקפת את המילים שכולנו אומרים. אם אנחנו מרגישים מבוקרים על ידי מפגש עם מישהו שעל ידי לקרוא לעצמו טבעוני מזכיר לנו את הקונפליקט שבין המילים שלנו והפעולות שלנו, אז זה אומר הרבה יותר על המצב הלא נוח של המצפון שלנו מאשר על האדם הטבעוני.

ההאשמות האלה נגד טבעונים שהם 'ביקורתיים' או 'צדקנים' או 'מתנשאים', באות להגיד באמת: 'אני רק רוצה שתסתמו ותלכו בגלל שאתם גורמים לי להרגיש לא בנוח'.

אין שום נחמה בלהיות "טובים" יותר מכל אדם אחר, או בלנסות למצוא מישהו שהתנהגותו 'גרועה' משלנו. איך אנחנו יכולים להיות משהו אחר מאשר ענווים כאשר כולנו התנהגנו באופן מתועב שכזה פעם? ההבדלים היחידים בינינו טמונים בהכרה בטעויות שלנו וההחלטה לא לחזור עליהן.

אוכלים קצת...

כמה פעמים אנחנו שומעים אנשים אומרים: 'אני בקושי אוכל בשר'... 'אני רק שם מידי פעם קצת חלב בקפה'... זה כאילו שאנחנו מתייחסים לרמת הסבל שאנו דורשים כצרכנים כמשהו אשר ניתן למדוד ולהמעיט בו על ידי הפחתות כאלה. השקפה זו מתרחשת משום שאנו מסרבים לראות את הקורבנות שלנו כאינדיבידואלים, אבל עבור הפרט שחיי העלובים נקטעו מוקדם מידי בצרחות וכאב כדי שתהיה לנו חתיכה מבשרו המחולל שאנו מבקשים להקטין את חשיבותו, העולם הסתיים כמה ימים קודם לכן. בשביל 'טיפת החלב' אותה אנו מבקשים לתרץ כסיפוק טריוויאלי, הפרה חוללה והופרתה. התינוק שלה נלקח ממנה, הגוף שלה הפך למכונת חלב, היא נשלחה בסופו של דבר לשחיטה.

כי העניין הוא לא כמה הרבה או כמה מעט אנחנו משתמשים בקורבנות שלנו

כי העניין הוא לא כמה לעיתים קרובות או כמה לעיתים רחוקות אנו משתמשים בקורבנות שלנו.

זה לא לגבי כמה 'יפה' אנו מתייחסים לקורבנות שלנו. הבעיה היא שיש לנו קורבנות בכלל.

הבעיה היא שזה מיותר.

בעוד שאנחנו עשויים להסיר מעצמנו את האחריות בחיך ובמשיכת כתף, אנחנו באמת לא יכולים

להתנתק מההשלכות האמיתיות והבלתי נמנעות של הבחירות הצרכניות שלנו.

כאשר אנו מסרבים להשתתף בסיוט הזה לאפילו עוד רגע, זו הנקודה שבה אנו מחליטים להפוך

לטבעונים.

עגל חלב

עגל כשלעצמו אינו ענף עצמאי בתעשייה. 'עגל' הוא מוצר פסולת אופורטוניסטי של תעשיית החלב. תעשיית החלב, כמו כל תעשייה אחרת, מחפשת למצוא דרכים רווחיות כדי לחזק את ההכנסות שלה. כמו כל תעשייה אחרת, אחת הדרכים שהיא עושה זאת זה על ידי ארגון מחדש של מוצרי הפסולת שלה ומבקשת לבנות מחדש וליישר מחדש את דעת הצרכן כדי לראות עגל כמצרך נחשק לאחר שנים של ירידה בפופולריות שלו. מי מניע את הדרישה? במקרה של "עגל", זה לא אלו שצורכים בשר שמניעים את האספקה. האמת היא שאלו הצרכנים של מוצרי החלב שמניעים ישירות את המשך הכדאיות הכלכלית של התעשייה שיש בה חלב פרה כ"מוצר העיקרי" שלה. תהליך ייצור זה משתמש במערכות הרבייה של יצורי חישה נקביים על ידי הכנסתן בכח להריון במרווחים קבועים כדי לגרום לייצור חלב ופולט את העגלים שלהן כפסולת, לאחר ששירתו את מטרתם בכך שהפעילו עוד כמה חודשים של ייצור חלב באמהותיהן. העגלים שנלקחים מיד או שמומטים ישר או אם הן נקבות מגודלים כדי להפוך לתחליפים לאימותיהן או שנמכרים כ'עגל' ויומנו בגיל מקסימלי של 24 שבועות.

אין מנוס לאומללים האלה. עגלים אלו עדיין יהיו קיימים ועדיין ימותו לבדם, מפוחדים ומתגעגעים נואשות לטיפול המסור של אימהותיהן שפחות החלב, בין אם שרידיהם העגומים יוכלו או לא יוכלו להימכר לצריכה כ'עגל'. עם זאת, כפי שקורה בכל ענף, נעשה כל מאמץ כדי למזער את העלות של בזבז וזה נעשה בדרך כלל על ידי יצירת ספין חיובי. כדי לסיים את "תעשיית בשר העגל" אנחנו חייבים קודם לדחות חלב וכל המוצרים הנגזרים מייצור החלב של הפרות. רק על ידי דחיית השימוש והצריכה של כל החומרים והשירותים הנגזרים מגופיהם ומחייהם של אחרים, אנו יכולים לצאת מהמיתוסים והשקרים המנסים לשכנע אותנו שנוכל להשתמש ביצורים פגיעים וחסרי אונים עבור הפינוק שלנו. רק טבעונות מכירה בזכותו של כל ייצור בעל תודעה לזכות על חייו ועל גופו.

אכילת ביצים

כל ביצה שנצרכת על ידי בני האדם ללא קשר לאיפה הטילו אותה, מנציחה את השימוש בביצים כ'אוכל מתאים לבני אדם'. למעשה זה אינו אוכל מתאים או הכרחי.

כל שימוש בביצים מבוצע מתוך הנחה מוטעית שיש לנו את הזכות לקחת את מה שבאופן ברור לא שלנו, לא משנה כמה אנחנו מחפשים להצדיק או לתרץ את הפעולה הזאת.

על לנסות להיות טבעוני

טבעונות אינה אמורה להיות מאבק. זה לא אמור להיות קשה. זה שחרור. זהו מפלט. זו שמחה. תחושת חופש וקרבה. לעבור לטבעונות זהו שחרור עבור כל אחד מאתנו. זה משחרר אותנו מכבלי הבורות והמצפון.

ביום שאנחנו באמת תופסים את זה, ביום שאנחנו סוף סוף מבינים שאינדיבידואלים אחרים הם לא בשבילנו שנשתמש בהם. שאין לנו שום זכות לבצע את הזוועות של ההרס העצמי שלנו וההתעללות חסרת הצורך, לא נוכל להפסיק עם הפגיעה בהם מספיק מהר. ימי "הניסיונות" שלנו הסתיימו. והם הסתיימו - לא מפני שאנחנו נשפטים על ידי מישהו, לא מפני שאנחנו רואים את נקודת המבט של מישהו ש'כפה' אותה עלינו. ימי "הניסיונות" שלנו הסתיימו, משום שחוש ההגינות שלנו עולה ומביע את עצמו - בקול רם. ברגע שאנו רואים ומזהים את האמת על מה שהיא, אי אפשר לחזור אחורה.

האם טבעונים 'שופטים' אנשים? אולי. אבל רק לאילו שאת דעותיהם אנחנו מעריכים יש את הכח לפגוע והאדם שאנחנו שופטים הכי הרבה זה את עצמנו.